

гр. Перник, 18.11.2013 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и четвърти октомври две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия И.

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията **адм. дело №445** по описа за **2013 г.** на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на В.И.М.,***, срещу **точка ***** от Приложение №1, на т.53б, към решение №1 от 11.02.2013 г. С обжалвания административен акт на жалбоподателката е отпусната финансова помощ в размер на *** лв. Размерът е определен от Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/, като не съответства на нанесените щети на имота собственост на жалбоподателката. Според изготвената по реда на чл.27, ал.3 от ПОД на МКВП оценка същите са в размер на *** лв. Твърди се, че акта е незаконосъобразен. От мотивите му не става ясно как е определен този размер на подпомагането и кои вреди са приети като такива подрежащи на репарирание и защо. Според изложеното в жалбата отпуснатата сума е крайно недостатъчна за възстановяване на нанесените от природното бедствие щети върху имота. Иска се решението да бъде изменено като бъде осъдена комисията да заплати разликата до размера на оценката приложена в искането до МКВП.

Ответникът по жалбата – Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/, чрез процесуалните си представители, прави възражение за недопустимост на оспорването. Алтернативно поддържа становище за неоснователност на същото. При произнасянето си административния орган е спазил процедурата установена с ПОД на МКВП при МС. Спазен е и материалния закон, поради което се прави искане пред настоящия съд за отхвърляне на жалбата.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт на всички основания по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

1. По допустимостта на оспорването

За да бъде надлежно упражнено правото на съдебно оспорване, е необходимо жалбата да бъде подадена в законовия срок от лице което има пряк и непосредствен интерес от оспорването и да е насочена срещу акт, който подлежи на съдебен контрол относно неговата законосъобразност. Преди да разгледа жалбата по същество съдът проверява допустимостта ѝ, като задължението му е служебно и не зависи от направените възражения от ответника.

В конкретния случай, с комплектоването на преписката административният орган е направил възражение относно допустимостта на оспорването, като твърди че същото е просрочено. Поддържаното възражение е свързано с обстоятелството, че е пропуснат преклузивния срок по чл.149, ал.1 от АПК и се иска прекратяване на производството.

От събраните в хода на съдебното производство доказателства се установява, че жалбоподателката В.И.М.*** е уведомен за Решението на МКПВ към МС, с писмо изх.№12/Д-378-1 от 22.02.2013 г. на Кмета на Община Перник. Писмото е получено на 08.03.2013 г. на адреса на жалбоподателката. Уведомлението е направено във връзка с задължението на Кмета на Община Перник по чл.31, ал.1 от ПОД на МКВП. Писмото съдържа всички реквизити предвидени в правната норма, но в него не е посочено подлежи ли на обжалване административния акт, пред кой орган и в какъв срок. Такава информация не фигурира и в публикацията на интернет страницата на Община Перник. Ето защо решаващият състав намира, че жалбоподателката ползва удължените срокове за обжалване. Подаването на жалбата е станало по пощата, датата на пощенското клеймо е 21.03.2013 г., поради което решаващият състав намира, че обжалването не е просрочено и се дължи произнасяне по същество. С оглед

пощенското клеймо на плика приложен по делото, с който е изпратена жалбата на ВАС е спазен и 14-дневният срок за обжалване по чл.149, ал.1 от АПК.

За да се развие производство за законосъобразност пред съда освен да е подадена в срок, жалбата следва да е насочена срещу годен за обжалване административен акт. Такива са актовете издадени в сферата на изпълнителната власт, т.е. властническите волеизявления, с които се осъществява държавното управление. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия/ЗЗБ/ и на правилника за организацията ѝ, Междуправителствена комисия взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. С оглед характера и съдържанието на обективизираното в т.*** от Приложение № 1, т.53б, към решение №1 от 11.02.2013 г., волеизявление е безспорно че се засягат правата и законните интереси на жалбоподателката, тъй като предложението на експертите за размера на щетите по имота не е възприето изцяло и отпуснатите средства са в по малък размер. Ето защо настоящият състав намира, че е налице годен предмет на съдебен контрол-индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК, който пряко и непосредствено засяга права и интереси на жалбоподателя по смисъла на чл.147, ал.1 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл.147, ал.1 от АПК, право да оспорват административните актове имат гражданите и организациите, чиито права и законни интереси са засегнати от него. В конкретния случай на обжалване подлежи решение на МКВП към МС по т.***, на приложение №1, към т.53б на Решение №1/11.02.2013 г., с което размера на сумата за подпомагане на В.И.М. за нанесените щети на собствения ѝ имот, представляващ жилищна сграда находяща се в гр.Перник, ул.***, №*** е определен на *** лв., което е по малко от сумата определена от експерт оценителите по реда на чл.27, ал.3 от ПОД на МКВП. Намалването на размера на обезщетението засяга правната сфера на жалбоподателката, а според чл.120, ал.1 от Конституцията на РБ, гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Съобразявайки се със съдебната практика, настоящият състав приема, че решенията на МКВП при МС след като изрично не са изключени от съдебен контрол подлежат на проверка относно тяхната законосъобразност. Като при осъществяването му следва да се съобразят както общите правила на АПК, така и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

Съобразявайки изложеното по горе съдът намира, че са изпълнени всички изисквания за допустимост на оспорването и не са налице основания за прекратяване на производството.

II. По същество:

Във връзка със силното земетресение от 22.05.2012 г., на територията на гр.Перник и Пернишка област, Кметът на Община Перник е привел в действие плана за защита при бедствия по чл.65, ал.2, т.3 от ЗЗБ. Налице са били предпоставките по чл.26, ал.2 от ПОД на МКВП, засегнатите от бедствието лица да кандидатстват за подпомагане пред Междуправителствената комисия за подпомагане и възстановяване.

С молба вх.№12/Д-378 от 23.05.2012 г., подадена от В.И.М. ***, е поискана възстановителна помощ. Искането е придружено от документ за собственост на жилището и декларация, че същото е единствено за жалбоподателката. Приложено е и удостоверение за данъчната оценка на имота. Това са документите, които според чл.28, ал.1 от ПОД на МКВП, следва да се придружават искането за подпомагане, което се подава пред общинската администрация.

Със заповед №836/27.05.2012 г. на Кмета на Община Перник е назначена комисия, която да организира оценяването на вредите причинени от земетресението като определи експерти според изискванията на чл.27, ал.2 и ал.3 от ПОД на МКВП.

За конкретния имот е извършен оглед, след който е изготвено конструктивно и експертна оценка. Констатиран са следните повреди в жилищната сграда: изместена стена на стълбищната площадка; напукване, падане на мазилка от стените и таваните; напукване на пода в коридор и баня; отместване на надзида на таванския етаж; паднали комини и счупване на керемиди и капаци. Направено е предложение за разрушаване на сградата. Обявена е за опасна за обитаване. Изготвената оценка на щетите ги определя в размер на 8 200 лв. Методът на изчисляване обаче е абсолютно неясен. Липсва остойностяване на щетите, а са посочени – уедрена цена приета в изчисленията, обезценяване от възраст на строителната конструкция и други, които не внасят яснота как у формирана крайната сума и посочената необходимост от изготвяне на проект за укрепване калкулирана ли е или не. Това са все факти относими към

задължените МКВП да определи такова финансово подпомагане, което да осигури поне минимално необходими условия за живот на лицата, ползващи жилището.

Заявлението за подпомагане е изпратено до МКВП към МС от Кмета на Община Перник и е разгледано на нейно заседание на 11.02.2013 г. Решението прието на това заседание по отношение на В.И.М.,*** е административният акт, който подлежи на контрол в настоящото производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

Към момента на произнасяне съставът на комисията е определен със заповед по чл.2, ал.5 от ПОД на МКВП при МС от Министър председателя на РБ. На проведеното заседание на 11.02.2013 г. са присъствали повече от половината от членовете на комисията. От така установените факти се налага извод, че при постановяването на отказа административният орган е имал необходимия кворум по чл.6, ал.1 от ПОД на МКВП и е бил компетентен да постановява решения. Актът по т.*** на приложение №1, към т.53б на Решение №1 е постановен от административния орган действащ в състава посочен от закона и в рамките на предоставените му правомощия.

Правилата при които се отпуска помощ на засегнатите лица са установени с Закона за защита при бедствия /ЗЗБ/ и Правилника за организацията и дейността на МКВП към МС. Подпомагането включва предоставянето на неотложна и възстановителна помощ на пострадалите лица. Целта на закона е пострадалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл.56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ. При произнасянето си комисията прилага установените правила в раздел IV-„Предоставяне на възстановителна помощ” на ПОД на МКВП.

За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение за територията на Община Перник, че същият е компетентен да се произнесе по искането, което е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от Правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината.

Съдът намира, че при постановяване на решението по т.***, Комисията е отчела само левовата равностойност на щетите посочена лаконично в протокола и е приложила критериите си за 70% финансиране на щетите, като дори при математическото изчисляване е допусната грешка и неправилно е определен размера на отпускнатата помощ.

Не е отчетено и констатираното по горе кратко и неясно остойностяване на щетите по сградата и несъразмерността им във връзка с предписанието за укрепване по проект. Безспорно е, че необходимостта от укрепване предполага разходването на повече средства и не е без значение за правилността на решението прието от МКВП. Преди да разгледа отправеното до МКВП искане за подпомагане секретаря на комисията проверява дали то отговаря на изискванията на ПОД на МКВП, като същият разполага с правомощия да изисква документи за отстраняване на нередовностите или да изготви предложение за отказ. В този смисъл не са съобразени с приложимия подзаконов нормативен акт твърденията на процесуалния представител на административния орган, че комисията не може да носи отговорност за действията на общинската администрация. Вярно е, че е работа на общината да подготви искането и да го комплектова, но комисията има контролна функция по отношение на редовността му, както и задължение да се произнася по такива искания които отговарят на визираните в ПОД на МКВП предпоставки.

За съда се налага извода, че експертите определени от общинската администрация са работили по различни методики и не са съобразявали становищата си с единни критерии, но този порок в процедурата не следва да се отразява на лицата кандидатстващи за подпомагане,

тъй като законодателя е предвидил достатъчно механизми за съобразяване на исканията с изискванията на ПОД на МКВП /чл.10, ал.2; чл.27, ал.2 ; чл.28, ал.3 и др. /и ЗЗБ.

От това следва, че при оценка размера на възстановителната помощ, която може да се отпусне на жалбоподателката е било необходимо да се прецени, дали по отношение на нея не следва да се извърши нов оглед, като се установи безпротиворечиво от инженер конструктор годността на жилището и наложителни ли са дейности за гарантиране безопасността на живущите в него. Както и да се определи чрез остойностяване на конкретни СМР, необходимата сума за възстановяване на жилището. На база тези предварителни фактически установявания МКВП следва да постанови своето решение, като определи размер на финансова помощ. Произнасяйки се без да отчете или без да изясни всички релевантни факти МКВП е постановила решение, което противоречи не само на изискването на Правилника, но и на основен принцип в АПК, за истинност, който изисква административните актове да се основават на действителните факти от значение случая. Като истината за фактите следва да се установи със всички предвидени в закона средства.

Комисията е постановила решение въпреки, че не е изследван въпроса дали има необходимост от укрепване на сградата или части от нея, като размера на подпомагането не е съобразен с тези обстоятелства.

Ето защо атакуваното решение ще следва да бъде отменено, а преписката върната за ново разглеждане от административния орган. При новото разглеждане, процедурата ще следва да започне от изготвяне на нови становища от комисия назначена от кмета на община Перник, с цел да се изяснят посочените по горе обстоятелства.

Водим от горното, настоящият състав на **Административен съд – Перник**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на В.И.М.,***, **точка** *** от Приложение № 1, т.53б, към решение №1 от 11.02.2013 г., на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към МС.

ВРЪЩА преписката на МКВП при МС за ново произнасяне съгласно мотивите на настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване, с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: /п/